

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123206151
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123206151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., 2. D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpení: JUDr. Daniel Tarbaj, IČO: 53 450 345, so sídlom Zámocká 28, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava – Nové Mesto, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – mestská časť Petržalka o primerané finančné zadost'učinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1. a žalobcovi 2. ako oprávneným spoločne a nerozdielne sumu 5.000 € a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1. a žalobcovi 2. ako oprávneným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenie súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 22.06.2023 sa žalobcovia domáhali na žalovanom spoločného a nerozdielneho zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 5064,35 €.

1.1. Žalobcovia v žalobe uviedli:

„V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24Csp/83/2022 sme boli úspešní ako žalovaní v postavení spotrebiteľov. Terajšia žalovaná (vtedajšia žalobkyňa) si v pôvodnom konaní ako pôvodný žalobca (pred postúpením pohľadávky počas konania) uplatňovala nárok na zaplataenie sumy 10 128,70 € s príslušenstvom zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky číslo 5550505596 zo dňa 28.05.2014.

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 24Csp/83/2022–160 zo dňa 16.01.2023 žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom konštatoval:

- odsek 6: „V zmluve chýba označenie zmluva o spotrebiteľskom úvere v príslušnom gramatickom tvare a zákonná náležitosť ohľadom doby trvania zmluvy.“

- odsek 7: „Finančné prostriedky boli žalovaným poskytnuté v hotovosti (č.l. 22).“ - odsek 19: „Právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 17 000 eur, žalovaní mu v priebehu platnosti zmluvného vzťahu uhradili sumu spolu 17869 eur. V zmluve o úvere absentuje obligatórna náležitosť ohľadom uvedenia doby trvania zmluvy, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, z čoho vyplýva, že dlh žalovaných zanikol splnením, preto súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.“

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

- neuznáva žalobcom vznesený nárok ani čo do základu a ani čo do výšky,
- súd 1. inštancie pri rozhodovaní nezohľadnil uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/167/2021 zo dňa 27.04.2022, ktoré sa zaoberá spôsobom uvedenia doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti a to inak ako rozhodol uvedený súd,
- § 3 ods.5 ZoOS nesledoval, aby dôsledkom každej neúspešnej žaloby dodávateľa bol nárok spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie,
- v konaní 24Csp/83/2022 terajší žalobcovia žiadne svoje právo neuplatnili,
- požadované primerané finančné hodnotenie je premrštené, keďže súdy ho priznávajú v sume 50 € - 100 €,

3. Súd rozhodol na pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom spisu, pričom zistil nasledujúce:

3.1. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 24Csp/83/2022 zo dňa 16.01.2023 takto rozhodol:

„I. Žaloba žalobcu sa zamietá.

II. Priznáva žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

3.2. V odôvodnení OS Prešov uviedol:

„18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola dňa 28.5.2014 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere formulárového typu, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovaným pôžičku vo výške 17 000 eur, ktorú mali splácať v 120-tich mesačných splátkach. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou žalovaných, že táto zmluva neobsahuje obligatórne stanovené náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Doba trvania zmluvy musí byť spotrebiteľovi známa najneskôr v čase, keď vstupuje do zmluvného vzťahu tak, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne a jednoznačne informovaný o predpísaných náležitostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepociťuje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Naliehavosť tejto požiadavky vyplýva z veľkého množstva verejne prístupných súdnych rozhodnutí, napríklad rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/137/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/76/2019, a podobne. Absencia uvedenej náležitosti má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

19. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 17 000 eur, žalovaní mu v priebehu platnosti zmluvného vzťahu uhradili sumu spolu 17 869 eur. V zmluve o úvere absentuje obligatórna náležitosť ohľadom uvedenia doby trvania zmluvy, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, z čoho vyplýva, že dlh žalovaných zanikol splnením, preto súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.“

3.3. Proti rozsudku OS Prešov odvolanie podané nebolo.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 – Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

4.2. V prejednávanej príhode zo strany žalovaného došlo k iniciovaniu súdneho konania o zaplatenie (24Csp/83/2022), v ktorom bol neúspešný. Neúspešný bol preto, že ním pripravená zmluva

o spotrebiteľskom úvere neobsahovala zákonom vyžadované náležitosti, čo spôsobilo jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť spojené iba s povinnosťou vrátenia čerpanej istiny, ktorá však už vrátená bola.

4.3. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa. Súd má za to, že vzhľadom na podmienky upravujúce vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie tento inštitút slúži prednostne ako odmena spotrebiteľa za výhru v súdnom spore a sankcia dodávateľa za porušovanie jeho povinností alebo porušovanie práv spotrebiteľa.

4.4. Súd má teda to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba pri určovaní jeho výšky vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno - sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať predovšetkým ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Ďalšími skutočnosťami, na ktoré môže súd prihliadať sú:

- povaha, závažnosť, rozsah a trvanie porušenia právnych predpisov;
- akékoľvek opatrenie prijaté predajcom alebo dodávateľom na zmiernenie škody, ktorú utrpeli spotrebiteľa, alebo na jej nápravu;
- všetky predchádzajúce porušenia právnych predpisov, ktorých sa predajca alebo dodávateľ dopustil;
- získané finančné výhody predajcu alebo dodávateľa v dôsledku porušenia právnych predpisov alebo straty, ktoré predajca alebo dodávateľ v dôsledku takéhoto porušenia neutrpel, ak sú k dispozícii príslušné údaje;
- všetky ostatné prirážajúce alebo poľahčujúce faktory vzťahujúce sa na okolnosti prípadu.

4.5. Podľa NS SR sp. zn 6 Cdo/127/2017 – „Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľa ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným

kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“

5. Pri neexistencii zákonných kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia a pri aplikácii súdom uvedených kritérií, tak súd má za to, že finančné zadosťučinenie musí byť priznané ako primerané. V prejednávanej veci patrí finančné zadosťučinenie za porušenie ustanovení občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

5.1. OS Prešov akceptuje rozhodovacia prax KS v Prešove (na ktorú sa opakovane odvoláva ako žalobca, tak najmä jeho právny zástupca), podľa ktorej jedným z kritérií primeranosti môže byť aj suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa chcel obohatiť a výška primeraného finančného zadosťučinenia by mala dosahovať aspoň 50% tejto sumy. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia teda súd prihliadal najmä na charakter základného sporu, v ktorom reálne hrozila terajším žalobcom ujma cca 10000 € z dôvodu väd v dodávateľom pripravenej zmluve. Za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považuje súd sumu 5000 € a to najmä preto, že (§ 4 ods.2 písm.a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu) dodávateľ sa domáhal na spotrebiteľoch plnenia platobnej povinnosti, ktorá z dôvodu jeho zavinenia neexistovala.

6. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, súd k nim uvádza:

- pokiaľ ide o nezohľadnenie judikatúry NS SR riešiacej otázku riešenú v rozsudku 24Csp/83/2022 inak, je potrebné zdôrazniť, že žalovaný nevyužil možnosť podania odvolania, predmetom ktorého by urobil aj argumentáciu uvedenú v rozhodnutí NS SR sp. zn. 1Cdo/167/2021.

- z judikatúry NS SR (9Cdo/324/2020) vyplýva, že „Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 25. mája 2022 sp. zn. 3Cdo/31/2020 uviedol, že „eurokonformným a k slabšej strane spotrebiteľského vzťahu náležite ústretovým je taký výklad, pri ktorom splnením podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. I § 3 ods. 5 vety tretej zákona, je vyslovenie sa súdom o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa (aj vo forme konštatovania porušenia len v odôvodnení rozhodnutia ako otázky predbežnej).“

Z formulácie súdmi aplikovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva, že spotrebiteľ musí uplatniť porušenie svojho práva len podaním žaloby a že uplatnením práva už nie je obrana spotrebiteľa ako žalovaného v súdom spore. Dovolací súd i v tomto prípade považuje za správne nadviazať na metodológiu výkladu práv spotrebiteľa v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/31/2020 o eurokonformnom výklade práva zohľadňujúcom postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany spotrebiteľského vzťahu. Dovolací súd preto vychádza z takého výkladu slovného spojenia „úspešného uplatnenia porušenia práva“ v ustanovení § 3 ods. 5 vety tretej, ktoré je v prospech spotrebiteľa a pri ktorom preto nezáleží, v akom procesnom postavení sa spotrebiteľ nachádza, t.j. či je v spore žalobcom alebo žalovaným. Zároveň v súvislosti s druhou právnou otázkou najvyšší súd nepovažuje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 vety tretej za rozhodujúce, v akej miere bol spotrebiteľ v spore úspešný, postačuje jeho čo i len čiastočný úspech, napr. úspech v uplatnení niektorého z viacerých práv.“ Citované rozhodnutie NS SR dáva odpoveď aj na námietku žalovaného, že uvedenie porušenia povinností dodávateľa nemusí byť predmetom výroku rozhodnutia a postačuje aj obrana spotrebiteľa ako subjektu v konaní žalovaného, - námietka, že vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie nemôže byť automaticky dôsledkom úspešnej obrany spotrebiteľa v spore je správna dovtedy, kým úspešnosť tejto obrany nie je výsledkom porušenia práva spotrebiteľa alebo porušenia povinností dodávateľa.

7. Na zmluvu o pôžičke predloženú žalovaným súd neprihliadal ako na dôkaz predložený oneskorene (§ 153 ods.3 C.s.p.), keďže mohol a mal byť predložený už v rámci vyjadrenia k žalobe alebo v rámci dupliky.

8. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 C.s.p. - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8.1. Keďže v konaní išlo o nárok, ktorého výška závisela od úvahy súdu, je úspech žalobcov daný úspechom v základe nároku. Výška náhrady trov konania sa však bude odvíjať nie od sumy požadovanej ale od sumy súdom priznanej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.